

кина герданъ отъ гърло-то, Та изрони бисеръ дробенъ бисеръ. *М. 440.* 2) вышибу, вышибаю, выбью, выбиваю (*зубы*): „Кадѣ отивашъ, нежиту?“— „Тука дохождамъ, господине, въ човѣческите главн, мозакътъ да имъ изсуша, челести-те да имъ строша, забите да имъ изрона“. 3. 175. 3) пролью, проливаю (*слезы*): Ниѣкомъ поникна, съзми изрони. *В. 12.* Първый день скорбъ-тъ му го направи да изрони слъзы много време. *Р. А. 187.*

Изручамъ *и. св.* съѣмъ (*син. изямъ*): Лисица-та го се лъгала, додѣ изручала съвѣ-ю медъ. *Ч. 257.*

Изряденъ *пр.* изрядный, превосходный: Разны изрядны цвѣтъ, кѣту: здравецъ, смянъ, тамануга и многи другъ. *Пк. 63.* „Изредна мисль!“ извика яката. *Р. А. 70.*

Изрядно *нар.* превосходно: Едно много изрядно изработено саджааде. *Л. Д. 1874 р. 240.*

Изрѣбж *и. св.* **Изрѣбвамъ** *и. д.л.* обрублю, обрубая (*о шитиѣ*): Прекрасно изрѣбени вѣзглавници, постѣлки, столица на колца, които са привождаше въ движение отъ шесть амазонки. 3. 198. (*см. рѣбж*).

Изрѣгамъ *и. св.* вытолкаю: Ами довечера бабата кого ще изрѣга съ рѣжено изъ кѣщи като кучи изъ пещъ? 3к. 87.

И(з)садѣ *и. св.* **И(з)саждамъ** *и. д.л.* посажу, сажу: Изора'а, добро, два загона мѣсто, Те исадѣ'а, добро, до свекакво цвекъ. *М. 296.*

Изсвириж *и. св.* съиграю (*на инструментъ*): Ето ти единъ прѣдпазачъ че иссвири, и чета-та са прѣсна насамъ натамъ по гора-та. *Л. Д. 1875 р. 144.*

Изседѣж *и. св.* осѣдлаю: Па го дочу Айдутъ Дебелъ Новакъ, Извикна на Новачица млада: Оди скоро конь-о да изседлишъ, Да истарчамъ до широко Скопѣ, До манастиръ свѣти Димитриѣ. *М. 143.*

Изсѣдѣж *и. св.* высижу: Ако не пристанешъ да изсѣдишъ въ зимницитѣ на неговитѣ кули съ единъ хлѣбъ само и вода (*weini du nicht gewärtig sein wollest*)... *Рш. 18.*

Изсѣкнѣ са *и. св.* высморкаюсь.

И(з)сѣкѣ **И(з)сѣчѣ** *и. св.* **И(з)сичамъ** *и. д.л.* 1) вырублю, вырубая; отрублю: Отидо'е Димна гора, 'Сж-та гора псеко'е, Нигде Яна не найдо'е. *М. 167.* Кѣту си наострѣжъ лемешъ и чирасло, оратъ изъ първо една дланъ плитко, само да изсѣкѣжъ корены. *Пк. 51.* И та си зела остроно сорче, Та ми отишла мегю два друма, Та ми исекала дѣла лозница. *М. 288.* 2) изрублю; перебью: Билукъ баша-та дофтаса Със триста души сеймени, Исечи сички хайдутѣ. *М. 211.* Со лютѣна сабя потѣргнало, Да исече своя първа любовъ. *М. 159.* 3) перерѣжу, перерѣзваю: Не чекаше фортоми да сотрешитъ, Тукъ исече со фрушки